

Rapport från naturguidning med Jobbverket i Alby naturreservat 11 april 2018

Martina Kiibus

Nio personer från Jobbverket deltog denna härliga vårdag. En av deltagarna går med rullator och en del andra går lite knackigt så vi gick 1 km-slingan som är lättframkomlig och samtidigt varierad och med mycket naturkänsla. Två av deltagarna var nya i gruppen, de andra hade jag träffat förut.

Vi samlades vid spårcentralen och gick in i skogen och fram till ett aspbyn. Visade hur man kan känna igen aspar med de darrande löven och de släta gråa stammarna. Först kände ingen igen aspen som träd, men när jag tog upp ett blad och sade att de darrar, kom flera på att det måste vara asp!

Mitt emot aspbyn är det ett fint alkärr där alarna står på socklar som inger en känsla av mangroveträsk. En större hackspett satt i en av alarna och trummade. Luften var full av fågelsång. De fågellätena jag tog upp var talgoxe, bofink och ringduva.

Vi tittade också på en del mossor, som björnmossa och husmossa. En av deltagarna som varit med mig många gånger kände igen björnmossan direkt från tidigare guidningar! Så roligt när deltagarna känner att de har lärt sig något och att de blir så uppenbart stolta över det.

Vi stannade och lyssnade på det porlande ljudet av en liten bäck, också ett härligt vårljud. Så kom vi fram till en av de nyanlagda groddammarna. Här ligger isen fortfarande kvar, men jag berättade om varför vi har anlagt dammarna och att grodorna snart kommer vandra ner till sina lekvatten för att para sig. Vi tittade också på skylten där man ser de olika groddjursarterna som finns i Stockholm, bland annat ett åkergrodepar som håller på och parar sig.

I hagen växer det flera mäktiga ekar som vi tittade på. Berättade att de använts för att bygga båtar förr och att många insekter och fåglar kan bo i ekarna. Härifrån fortsatte vi bort mot Ahlstorp. Den sträckan är ju lite backigare, men också en bra träning så länge vi tog det lugnt och väntade in alla. I brynet mitt emot Ahlstorp växer det ett bestånd hasselbuskar. Visade hur dess hängen ”ryker” och visade de små fina hasselblommorna. Och förklarade att det som ryker ut från hängena är pollen som flyger med vinden och landar i en fin liten hasselblomma och så blir det så småningom hasselnötter. En rödhake visade upp sig i solen i hasselbuskarna.

Vid Ahlstorp tog vi en paus i solen och så berättade jag om båtsmanstorpets historia. Och att det är lite ovanligt med ett så pass välbevarat båtsmanstorp i våra trakter. De tyckte det var så fint där.

Här skilde vi på oss en stund. Några orkade inte gå så mycket längre utan vände tillbaka till Alby, medan halva gänget ville gå en längre runda och var väldigt nöjda med att de klarade av

att göra det. Vi fortsatte uppför backen efter Ahlstorp in i skogen igen. Där vi tittade på de olika barrträden och hur man kan skilja dem åt med hjälp av deras olika kottar, barr och växtsätt.

Några små bägarlavar växte i mossan, som små skålar! Så vek vi av över Fnyskbäcken och in i kohagen. Bävern har fällt en hel del träd som ligger som plockepinn över bäcken, vilket väckte en hel del fascination. Visade aspen där kattugglan bor, men nu syntes den inte till, förmodligen ligger den på ägg.

Så gick vi vidare längs bäcken genom hagarna. Lite lerigt här och var, men det blev också en positiv utmaning. Att klara av att gå i leran och bli lite blöt om fötterna, som en deltagare sade visar det att vi har varit ute på riktigt! Vi beundrade de grovstammiga ekarna och det vackra öppna landskapet.

På andra sidan bäcken stod det några kor och tittade på oss när vi vandrade neråt mot Prästgårdsvägen. Så gick vi genom Uddby gård till järnåldersgravfältet vid Uddby, där jag visade gravarna och berättade lite om den tidiga historien i området.

Getterna hade fått killingar så vi gick och tittade på dem innan vi anslöt till de andra i Alby och åt lunch tillsammans. Efter maten gick vi in i Naturens rum där jag visade hur bävern och kattugglan ser ut och så lyssnade vi på kattugglans hoande.

Så avslutade vi guidningen efter en härlig dag tillsammans. Flera av de som varit med många gånger sade att de blir så glada av att träffa mig och att det är så roligt att lyssna på det jag har berätta. Och jag tycker verkligen att det känns roligt och meningsfullt. Att de får en chans att uppleva något annat och byta miljö, men också till lagom utmaning i form av att röra sig i lite ojämn terräng. Och naturen i sig ökar ju onekligen känslan av välbefinnande.